

Dēivakūnā

Vēsuos suoduos vēsē vākā
Liūbam lauksem Dēivakūnu,
Kad i mēnkā težēnuojem,
Kas tas kūns i kas tas Pondēivs.
Tēik žalious liūb vēsē krūmā,
Vēsē laukā, vēsē suodnā!
Blezdīngelēs būriū būrēs
Šaudīs, žuolēs užkabindamas.
Šēlts lītēlios kartās užēis –
Mes taškīsemuos puo pelkēs:
Lītou mērktē nebūs maluonē,
Bet išaugtē nuoriejuom dēdelē!
Vuo ka, dēbēsis iveikusi,
Nušvēs saulē – i mes nušvēsem.
Žēidus, žalēs šakas rīnksem –
Pinsem vainēkelius margus.
Parlīdiesem nomēi karvēs
Kap jaunosēs nu altuoriaus.
Ir atruodīs karts, ka paukštē
Su varguonās anuoms grajēj.
Vuo pri laidara – švēisi, linksma –
Lauks mamātē, pastačiusi viedrus:
– Biekēt, vakalē, i alkierio:
Skanē sūrē lauk tēn senē!
I priėjusi mums par galvas
Parbrauks smagē, šēlto ronko –
Palēks lēngvē tēik i gerā,
Kad i sūrius tus užmēršem!

Vilniou, 2004-10-11